

دارایی مشهود و نامشهود چیست؟ و تفاوت آن ها

دارایی های بلند مدتی که در عملیات واحد تجاری مورد استفاده قرار می گیرند و هدف از نگهداری از آن ها سرمایه گذاری و فروش مجدد نمی باشد، به دو گروه دارایی های مشهود و نامشهود طبقه بندی می شوند. با مطالعه این مقاله با انواع دارایی مشهود و نامشهود و تفاوت آن ها بصورت کامل آشنا خواهید شد.

دارایی مشهود (Tangible Asset) چیست؟

دارایی های ثابت مشهود یا دارایی های عملیاتی به آن دسته از دارایی های بلند مدت اطلاق می شود که مشهود و به اصطلاح دارای موجودیت عینی هستند. برای مثال از یک چنین دارایی هایی می توان از زمین، ساختمان، تجهیزات و ... نام برد. به دارایی های بلند مدت معمولاً دارایی ثابت، دارایی های عملیاتی یا اموال، ماشین آلات و تجهیزات اطلاق می گردد. عمر مفید یک چنین دارایی های مشهودی محدود است. البته زمین استثنا است چرا که بهای تمام شده زمین استهلاک پذیر نیست (در طول عمر مفید به هزینه تبدیل نمی شود) اغلب واحد های تجاری دارایی های مشهود را تحت عنوان اموال، ماشین آلات، و تجهیزات گزارش می کنند.

دارایی های مشهود دارایی های نامشهود

دسته بندی دارایی مشهود

اگر بخواهیم دارایی ها را به دارایی های مشهود طبقه بندی کنیم می توانیم به صورت زیر دسته بندی کنیم.

- دارایی هایی با ماهیت فیزیکی
- عمر دارایی های مشهود محدود است
- دارایی های مشهود به غیر از زمین مستهلک می شوند

دارایی نامشهود (Intangible Asset) چیست؟

دارایی های نامشهود گروهی از دارایی های بلند مدت هستند که فاقد ماهیت فیزیکی است. در عوض این نوع دارایی ها در خود حقوق و امتیازاتی دارند که واحد تجاری ممکن است بتواند در دوره های جاری و آتی از آن منتفع گردد. برای ذکر مثال هایی از دارایی های نامشهود می توان حق امتیاز، حق تالیف، علائم تجاری، سرقفلی نام دارد. بهای تمام شده یک دارایی نامشهود، در بدهکار یک حساب دارایی ثبت می شود. بهای تمام شده دارایی های نامشهود از طریق استهلاک دارایی های نامشهود منقضی می شوند. نحوه استهلاک دارایی های نامشهود شبیه به همان چیزی است که در مورد استهلاک دارایی های نامشهود منقضی می شود. نحوه استهلاک به جای استهلاک انباشته، خود حساب دارایی بستانکار می شود و دیگر اینکه ارزش اسقاط دارایی های نامشهود در

اغلب موارد صفر است. سودمندی دارایی نامشهود به خاطر ویژگی آن ها نمی باشد بلکه آن ها به این دلیل مفید هستند که حقوق و امتیازاتی را به همراه دارند. بهای تمام شده دارایی نامشهود در ترازنامه در قسمت دارایی های نامشهود نشان داده می شوند. بالاترین میت دارایی های نامشهود قابلیت جابه جایی آسان آن هاست. در حال حاضر رمز ارزهایی مانند بیت کوین، دوج کوین و .. جز دارایی های نامشهود است.

دسته بندی دارایی نامشهود

- دارایی هایی که ماهیت غیر فیزیکی دارند مانند ثبت اختراع، علامت تجاری و ...
- بسته به نوع دارایی، اغلب آن تا ۲۰ سال باید به روش خط مستقیم مستهلک شوند. در مواردی عمر مفید آن کمتر از میزان مقرر است.
- مالکیت بر دارایی نامشهود می تواند محدود به یک دوره و یا طی دوره زمانی نامحدود باشد
- دارایی نامشهود بر موفقیت و شکست سازمان نقش ایفا می کند. مانند برند های تجاری که بر فروش محصولاتشان نقش دارد.
- هزینه ایجاد و نگهداری و یا احیای دارایی نامشهود غیر قابل شناسایی و در زمان وقوع باید به حساب هزینه منظور شود.

تفاوت دارایی های مشهود با دارایی های نامشهود

مهمترین تفاوت دارایی های مشهود و نامشهود مستهلک شدن آن ها است. معمولا دارایی نامشهود طی بیست سال و یا حتی در مواردی زمان خواستی برای مستهلک شدن آن در نظر گرفته نمی شود و همیشه دارای ارزش است مانند برندهای تجاری و طی

زمان ممکن است ارزش این دارایی نامشهود بیشتر شود، ارزش اسقاط برای دارایی های نامشهود مشخص نمی گردد. ولی دارایی های مشهود طی زمان مستهلک می شوند و هر سال از ارزش آن کسر می گردد. برای اسقاط آن ها معمولا ارزش گذاری صورت می گیرد. تنها یک استثنا در رابطه با زمین وجود دارد که سالیانه مستهلک نمی گردد. حسابداری دارایی نامشهود فرق چندانی با حسابداری اموال و دارایی و ماشین آلات ندارد. هنگام دریافت دارایی اصل بهای تمام شده رعایت می شود. ، اصل تطابق هزینه با درآمد در طی استفاده از آن رعایت می شود و در مورد فروش ما به التفاوت مبلغ دریافتی با ارزش دفتری به عنوان سود و زیان شناسایی می شود.